

Amatőrként Mexikóban

A csillagászat 1999. augusztus 11-én ejtett rabul Kiskunhalason, a Városi Csillagvizsgálóban megfigyelt teljes napfogyatkozás alkalmával. Meghatározó élmény volt, hiszen attól kezdve más nem is nagyon érdekelt.

2008-ben Mexikóba költöztem, a 2400 m-en levő Pachuca városába. Nem volt egyszerű újrakezdeni itt az életet, mert mindenki Magyarországon maradt, a csillagászat is. 2009-ben egy távcső vásárlásával akartam megünnepelni a 10 éves „jubileumomat”, így megvásároltam egy Konusmotor 500-as távcsövet egy plázabeli távcsőüzletben (később sajnos anyagi okok és a távcső súlya miatt el kellett adnom).

A boltban egy szimpatikus fiatalember dolgozott, akivel összebarátkoztam (ő Carlos Salazar). Kiderült róla, hogy egy amatőr-csillagász csoport tagja, sőt, az édesapja az elnökhelyettes. A Sociedad Astronómica del Estacio Hidalgo A.C. tagjai minden csütörtök este találkoznak, esténként előadásokat tartanak, az egyik alkalomra meghívtak engem is. 2009. augusztus 27-én jártam náluk először, lenyűgöző volt. Kellemes, kb. 15–20 fős társaság mutatkozott be, minden korosztály képviseltette magát. Általában ennyien vannak jelen a gyűléseken, fogadnak csoportokat, iskolásokat is, de a „kemény mag” 5–8 fő körül mozog, ők azok, akik minden héten jelen vannak.

Rögtön befogadtak, „csodámra jártak”, nagyon kedvesek voltak velem. Én is megszerettem őket, és ha tehetem, minden héten ellátogatok hozzájuk, a múzeumba. Ugyanis nem egy rendes csillagvizsgálót kell elképzelni, hanem egy hatalmas udvart, melyen több épület is található. Egy épület a múzeum, egy másik külön épület az előadóterem, ezt vesszük birtokba. Az összképhez tartozik még egy titokzatos kupolás tető is, de ehhez még nem kaptunk kulcsokat az önkormányzattól, így hát mindenki elcipeli a saját távcsövét a helyszínre, és haza is viszi.

A hangulat jó, kellemes a társaság, jókat szoktunk nevetni, viccelődni, de az előadások profik és érdekesek. Minden hónapban felkészöntjük a hónap szülötteit – én vezettem ezt be, akaratomon kívül! Ilyenkor süteményt, szendvicset, üdítőt viszünk.

A Sociedad Astronómica de Estado de Hidalgo tagsági kártyája

Az észlelőtáborok nem annyira jellemzőek, inkább csak „megyünk és jövünk” észlelőkirándulásokat szervezünk. A tagdíj összege egy évre átszámítva 640 Ft. Ez nem tartalmaz kiadványokat, csak egy fényképes tagsági kártyát.

A magyar csillagterképpel ismerkednek a mexikói amatőr-csillagászok

Nagyon furcsa volt Mexikóban először az égre tekinteni. Olyasmi érzés volt, mint amikor nyolc évig a kedvenc boltunkban ugyanott találunk mindent, de a kilencedik évre

A távcsőboltban, Carlos Salazarral

átrendezik az egészet. Első ránézésre az volt a legmegdöbbentőbb, hogy minden „felcsú-

Szeretett Konusmotor 500-as távcsővem, amelyet a gazdasági válság miatt sajnos el kellett adnom

szott”, és a déli égboltról előkerült néhány, addig csak térképről ismert csillagkép is. Alig hittem el, hogy a saját szememmel látom az Achernart vagy a Dél Keresztjét. A Skorpió is teljesen a horizont fölé emelkedik. Delelése után a Hold gyakran mosolygó szájnak tűnik, mert „fektetve” látjuk. Mindez nem is csoda, hiszen Pachuca a 20. szélességi körön fekszik, majdnem 30 fokkal délebbre Budapestnél. Hiába vagyunk azonban jóval délebbre, ha a város a Magas Tátrával szinte egy magasságban épült. Nagyon nagy hidegek tudnak itt lenni, észleléshez sokszor ugyanúgy fel kell öltözni, mint odahaza, Magyarországon.

Végezetül a csillagászcsoportom „bölcse-ségét” szeretném megosztani, ugyanis amikor Budapestre invitálom őket, mindig azt mondják, hogy Mexikóhoz a Hold is közelebb van, mint Magyarország, mert a Holdat látjuk Mexikóból is, Magyarországot viszont nem...

Az egyesület honlapja: <http://socioadastromica.mex.tl/>

Bartus Éva Júlia